

Ληλασίες

Φιλορρήμων Χαλκαίος

Το καταναλώνουμε το μέλλον
κοντόφθαλμα το ξοδεύουμε,
λαίμαργα κι απερίσκεπτα.
Από σήμερα το γλεντάμε
με το παρόν αντάμα
σα να ξεχνάμε ότι το μέλλον,
ανέγγιχτο το οφείλουμε στα παιδιά μας.
Ολόκληρο να το παραδώσουμε πρέπει,
χωρίς να του λείπει
καμία δαγκωματιά απληστίας.

Με όλα τα μέσα,
το μέλλον το προεισπράττουμε,
βιαστικά, με λάγνα απαίτηση,
σα να 'ναι μόνο δικό μας,
σα να 'ναι όλο δικό μας,
σα να μη θέλουμε άλλοι να τόβρουν.
Ωσάν να αδιαφορούμε για κείνους
αν και πόσο θα μείνει για να γευτούν
όταν το αύριο τώρα θα γίνει
τι θα απομείνει από δαύτο
για να κληρονομήσουν οι νέοι.

σαν το λεηλατήσουμε όλο το μέλλον
μαζί με τη φύση και τη ζωή,
τα στολίδια τους σαν κάνουμε λάφυρά μας,
στραγγίζοντας μ' αλαζονεία
κάθε σταγόνα του αύριο,
ποία ελπίδα θ' απομένει
να θεραπεύει το ανικανοποίητο;
ποια προοπτική θα συντηρεί την εξέλιξη;
χωρίς υλικό πως θα πυροδοτείται

κάθε επόμενο βήμα για πρόοδο;